

strută după regulile compoziției plastice, ingineria necesară proiectării dispozitivelor scenice cu istoria culturii materiale, a costumelor, mobilierului ș.a.m.d.

Scenograful trebuie să fie un fel de artist de tip renascentist; el se preocupă, pe terenul scenei, evident, de nenumărate și variate domenii ale artei, științei și tehnicii, preia din aceste domenii informații pe care le asimilează și le filtrează, reținând mereu ceea ce îi este necesar pentru spectacolul în lucru.

În concluzie, un proiect scenografic nu se poate face fără o bibliotecă de scenografie, adică cu mult material iconografic și din varii domenii ale artelor vizuale.

Probabil că din aceste cauze: obligația unei culturi foarte diverse și cuprinzătoare, pe de o parte, și, pe de altă parte, necesitatea unei biblioteci (care, între noi fie spus, se adună greu), scenografia este o artă în care nu am auzit de copii-mi-

nune. Dacă scenografia apare astfel ca o profesiune de maturitate, nu trebuie să ne lăsăm intimidată în mod obligatoriu de valorile senectuții: unui îmbătrânesc urît; după cum nu trebuie să ne lăsăm vrăjiți de credința tinerilor în neapărata originalitate a creației lor: convingerea lor își are adesea rădăcinile în incultură. Maturitatea profesională este cea care contează de fapt, și ea nu vine obligatoriu cu vârsta, ci cu munca, secundată de inteligență și talent.

Prind proiectul, scenograful a încheiat de fapt etapa cea mai importantă a lucrului său. Complexul de factori umani și material care vor intra de acum încolo în acțiune pentru materializarea proiectului în spectacol nu mai pot fi controlați în întregime de el. Ceea ce urmează până la premieră poate fi asemănat cu o luptă, este adevărat că una creatoare, pentru spectacolul proiectat.

*„Rampă”,
acum
50 de ani
aprilie
1935*

Păcăleala gazetei, de întii aprilie: nu a apărut. ● Mihail Sebastian îl vizitează pe Tudor Arghezi la Mărtișor. Livada în floare îl inspiră marelui poet originala definiție a graiului: „Limba e manifestarea florală a unui neam”. ● Victor Antonescu îl dublează pe G. Calboreanu în rolul lui Spirache „de la prefectură”. Al treilea strălucit interpret al rolului va fi, peste ani, Costache Antoniu. Încă o piesă românească contemporană (1935 !), în repertoriul permanent: *Titanic-Vals* ! ● „Vă interesează sportul ?” este întrebat Liviu Rebreanu. Fostul ofițer „chezaro-crăiesc” răspunde senin: „Am practicat înainte de a deveni spectator sportiv... scrimă, călărie, patinaj, înot, canotaj, tenis, automobilism, pe rând, după

împrejurări și posibilități...” Falcicul bărbat are, într-adevăr, alură sportivă.

● La sala Dalles, concertează la pian Cella Delavrancea. În program, Schumann, Beethoven, Chopin. „Naș” artistic îi fusese Caragiale. ● Minulescu, puffând din eternul său trabuc, aduce în redacție un teanc de gazete; sînt „cronici” la piesa sa *Allegro, ma non troppo*, jucată la Bratislava. Să știe lumea...

● Premiul național pentru proză este decernat lui Gala Galaction. În mediile literare tinere, animație: iarăși „bătrînii”? Se agită, cu osebire, autorul unei plachete de versuri: Eugen Ionescu ! ● La Opera Română, Florica Cristoforeanu cîntă în *Parsifal* de Wagner, alături de George Folescu. La pupitru, Ionel Perlea. Ce seară ! ● Maria Filotti încă mai este, pe prima scenă a țării, Coana Joița. Se pregătesc Eugenia Zaharia și Elvira Godeanu. Distinsul Al. Critico este Tipătescu, iar Ion Fințeșteanu, curajos, preia de la Iancu Brezeanu „sughitul” Cetățeanului. Capodopera are, prin ani, strălucite distribuții... ● „Care sînt criteriile dv. în alegerea unui film ?” este somat să răspundă Tudorică Mu-

șatescu. Ingenuu, comedio-graful se mărturisește: „O cucoană care mi le recomandă și actorii care le interpretează”. ● Ce actori are trupa Bulandra? Coana Lucica, Tony, Storin, Maximilian, apoi Al. Finți (încă actor !), Beate Fredanov, Ion Manta, Nineta Gusti, Willy Ronea, Marietta Deculescu, Marcel Enescu... Regizor, Victor Ion Popa. O trupă alcătuită cu înaltă pricepere, pentru un repertoriu de melodrame și comedii de salon, în care strălucește mai ales Tony Bulandra. ● Editorul operei lui Caragiale, Șerban Cioculescu, comentează, într-un întins studiu, *Corespondența dintre Caragiale și Paul Zarifopol*. Istoricul literar se pregătește să scrie *Viața lui I. L. Caragiale*, carte hărăzită clasicității. ● La finele lui aprilie, teatrele se pregătesc pentru... stagiunea de vară ! Bunicii erau pretențioși: în mai, voiau teatru „la grădină”. ● Compania *Alhambra* (Vlădoianu-Nicușor Constantinescu) anunță premieră. Elena Zamora, George Groner, H. Nicolaide, Virginica Popescu cîntă pe muzica lui Ion Vasilescu. Dar ce face Tănase ? Vom vedea.

I. N.